

Referències del Quadern d'activitats

DEL 5 A L'11 DE SETEMBRE

TRESORS DE LA PARAULA DE DÉU | 1 REIS 9, 10

«Alabem a Déu per la seua saviesa»

(1 Reis 10:1-3) La reina de Saba sentí parlar de la fama que Salomó devia al Senyor i anà a veure'l per posar-lo a prova amb enigmes. ² Arribà a Jerusalem amb un gran seguici, amb camells carregats d'espècies aromàtiques, gran quantitat d'or i pedres precioses. Es va presentar a Salomó i li va fer totes les preguntes que li venien al pensament. ³ Salomó va donar resposta a totes les seues qüestions; no hi hagué res que el rei desconeguera i no poguera resoldre.

w99 1/7 30 § 6

Una visita molt ben recompensada

Després de vore a Salomó, la reina de Saba va començar a posar-lo a prova amb «enigmes» (1 Reis 10:1). Esta paraula hebrea en altres traduccions apareix com a «preguntes difícils». Però això no vol dir que la reina entretinguera a Salomó amb trivialitats. És interessant que en el Salm 49:5 (v. 4 *TNM*) s'utilitza la mateixa paraula hebrea per a parlar de temes tan importants com el pecat, la mort i el rescat. De la mateixa manera, la reina de Saba va parlar amb Salomó de temes profunds que posaren a prova la seua saviesa. La Bíblia diu que «li va fer totes les preguntes que li venien al pensament. Salomó va donar resposta a totes les seues qüestions; no hi hagué res que el rei desconeguera i no poguera resoldre» (1 Reis 10:2b, 3).

(1 Reis 10:4, 5) Quan la reina de Saba va veure tota la saviesa de Salomó, el palau que havia construït, ⁵ els menjars de la seua taula, els habitatges dels seus cortesans, el

comportament i la indumentària dels seus criats i dels seus copers, i els holocaustos que oferia en el temple del Senyor, va perdre l'alé,

w99 1/11 20 § 6

Quan abunda la generositat

Molt impressionada per tot el que va escoltar i vore, la reina humilment va reconèixer: «Feliços els teus cortesans, que poden estar sempre davant de tu i escoltar la teua saviesa!» (1 Reis 10:4-8). No va dir que els servents de Salomó eren feliços perquè visqueren en l'opulència, que també era de veres, sinó més bé perquè podien escoltar constantment la saviesa que Salomó havia rebut de Déu. Quin bon exemple va posar la reina de Saba per al poble de Jehovà de hui en dia, ja que podem disfrutar de la saviesa del Creador i de la del seu fill, Jesucrist!

(1 Reis 10:6-9) i digué al rei: «És ben cert tot el que havia sentit explicar en el meu país sobre el teu parlar i la teua saviesa. ⁷ No m'ho he cregut fins que he vingut i ho he contemplat amb els meus propis ulls. I ara veig que no me n'havien dit ni la mitat! La teua saviesa i la teua magnificència superen la fama que m'havia arribat. ⁸ Felices les teues dones, feliços els teus cortesans, que poden estar sempre davant de tu i escoltar la teua saviesa! ⁹ Beneït siga el Senyor, el teu Déu, que s'ha complagut en tu i t'ha donat el tron d'Israel! Per l'amor etern que el Senyor té a Israel, t'ha fet rei perquè governes segons el dret i la justícia.»

w99 1/7 30, 31

Una visita molt ben recompensada

La reina de Saba es va quedar tan impressionada per la saviesa de Salomó i per la

prosperitat del seu regne que «va perdre l'alé» (1 Reis 10:4, 5). Alguns han traduït esta expressió com «que no va quedar més esperit en ella». Fins i tot un erudit insinua que es va desmaiar. Siga com siga, la reina es va quedar fascinada per tot el que va vore i escoltar. Ella va reconèixer lo afornats que eren els servents de Salomó per poder escoltar la saviesa del rei. I va alabar a Jehovà per haver-li donat a Salomó el tron d'Israel. Després el va obsequiar amb regals molt valuosos. Només en or, li va donar l'equivalent actual de 35 milions d'euros. Salomó també li va fer regals. Li va donar a la reina «tot el que ella va tenir ganes de demanar-li» (1 Reis 10:6-13).

(Mateu 12:42) El dia del juí, la reina del país del sud s'alçarà per condemnar la gent d'aquesta generació, perquè ella va venir de l'altra punta de món per escoltar la saviesa de Salomó; i ací hi ha alguna cosa més que Salomó.

(1 Pere 2:21) Aquesta és la vocació que heu rebut, ja que també Crist va patir per vosaltres: així vos deixava un exemple perquè seguïu les seues petjades.

Joies espirituals

(1 Reis 10:10) Després ella va obsequiar el rei amb quatre tones d'or, espècies aromàtiques en gran quantitat i pedres precioses. Mai més no arribaren tantes espècies aromàtiques com les que la reina de Saba va regalar al rei Salomó.

(1 Reis 10:14) El pes de l'or que arribava a Salomó en un sol any era de sis-cents seixanta-sis talents,

w08 1/11 22 § 4-6

Ho sabies?

Quant d'or tenia el rei Salomó?

Les Escriptures diuen que Hiram, el rei de Tir,

va enviar quatre tones d'or a Salomó. La reina de Saba li va donar una quantitat similar. I la flota de Salomó va portar 15 tones d'or des d'Ofir. El relat explica que «el pes de l'or que arribava a Salomó en un sol any era de sis-cents seixanta-sis talents» (1 Reis 9: 14, 28; 10:10, 14). Són exagerades estes xifres? Comparem-les amb les reserves d'or d'altres reis de l'antiguitat.

Una antiga inscripció que els experts consideren fiable menciona que el faraó Tuthmosis III d'Egipte (segon mil·lenni a. n. e.) va donar unes 13,5 tones d'or al temple d'Amon-Ra en Karnak. Durant el segle VIII a. n. e., el rei assiri Tiglat-Pilèsser va rebre 4 tones d'or com a tribut de la ciutat de Tir i Sargon II va donar la mateixa quantitat d'or com a ofrena als déus de Babilònia. Es creu que el rei Filip II de Macedònia (359-336 a. n. e.) va extraure unes 28 tones d'or cada any de les mines del Pangeu en Tràcia.

També es creu que, quan el seu fill Alexandre el Gran (336-323 a. n. e.) va capturar la ciutat persa de Susa, va traure un botí d'un 1.000 tones d'or, i més de 6.000 tones durant tota la conquesta de Pèrsia. Per tant, quan comparem estos informes ens adonem que la descripció que fa la Bíblia de l'or que tenia el rei Salomó no és gens exagerada.

Lectura de la Bíblia

(1 Reis 10:1-13) La reina de Saba sentí parlar de la fama que Salomó devia al Senyor i anà a veure'l per posar-lo a prova amb enigmes. ² Arribà a Jerusalem amb un gran seguici, amb camells carregats d'espècies aromàtiques, gran quantitat d'or i pedres precioses. Es va presentar a Salomó i li va fer totes les preguntes que li venien al pensament. ³ Salomó va donar resposta a totes

les seues qüestions; no hi hagué res que el rei desconeguera i no poguera resoldre. ⁴ Quan la reina de Saba va veure tota la saviesa de Salomó, el palau que havia construït, ⁵ els menjars de la seua taula, els habitatges dels seus cortesans, el comportament i la indumentària dels seus criats i dels seus copers, i els holocaustos que oferia en el temple del Senyor, va perdre l'alé, ⁶ i digué al rei: «És ben cert tot el que havia sentit explicar en el meu país sobre el teu parlar i la teua saviesa. ⁷ No m'ho he cregut fins que he vingut i ho he contemplat amb els meus propis ulls. I ara veig que no me n'havien dit ni la mitat! La teua saviesa i la teua magnificència superen la fama que m'havia arribat. ⁸ Felices les teues dones, feliços els teus cortesans, que poden estar sempre davant de tu i escoltar la teua saviesa! ⁹ Beneït siga el Senyor, el teu Déu, que s'ha complagut en tu i t'ha donat el tron d'Israel! Per l'amor etern que el Senyor té a Israel, t'ha fet rei perquè governes segons el dret i la justícia.» ¹⁰ Després ella va obsequiar el rei amb quatre tones d'or, espècies aromàtiques en gran quantitat i pedres precioses. Mai més no arribaren tantes espècies aromàtiques com les que la reina de Saba va regalar al rei Salomó. ¹¹ A més, la flota d'Hiram, que havia portat l'or d'Ofir, havia dut també molta fusta olorosa i pedres precioses. ¹² D'aquesta fusta olorosa, el rei en va fer baranes per al temple del Senyor i per al palau reial, i arpes i lires per als cantors. D'aquesta fusta, mai més no n'ha arribat, ningú no n'ha vista més fins al dia de hui. ¹³ El rei Salomó va regalar a la reina de Saba tot el que ella va tenir ganes de demanar-li, a més dels obsequis que ell mateix, amb magnificència reial, li va fer. Després la reina se'n tornà al seu país amb el seu seguici.

VISQUEM COM A CRISTIANS

«Troba consells savis per al dia a dia en JW.ORG»

(2 Timoteu 3:1) Ja saps que en els darrers dies vindran temps difícils.

(2 Timoteu 3:16, 17) Tota l'Escriptura és inspirada per Déu i útil per a ensenyar, refutar, corregir i educar en el bé, ¹⁷ perquè el qui és home de Déu arribi a la maduresa i estiga sempre a punt per a tota obra bona.

(Proverbis 2:3-6) fes venir la intel·ligència, crida la sensatesa; ⁴ desitja-les com el diner, busca-les com un tresor. ⁵ Llavors sabràs venerar el Senyor, arribaràs a conèixer el que Déu vol, ⁶ perquè només el Senyor dóna saviesa, d'ell brollen coneixement i enteniment.

DEL 12 AL 18 DE SETEMBRE

TRESORS DE LA PARAULA DE DÉU | 1 REIS 11, 12

«Tria sàviament el teu cònjuge»

(1 Reis 11:1, 2) A més de la filla del faraó, el rei Salomó va estimar moltes dones estrangeres: moabites, ammonites, edomites, sidònies i hitites. ² Aquelles dones eren dels pobles dels quals el Senyor havia dit als israelites: «No aneu a viure amb ells, i que ells no visquen amb vosaltres, perquè decantarien el vostre cor cap als seus déus.» Però Salomó, pels seus amors, s'havia vinculat a aquells pobles.

w18.07 18 § 7

Posa't de part de Jehovà

⁷ Podem aprendre molt de l'exemple del rei Salomó. Quan era jove, va buscar la guia de Jehovà. I Déu li va donar molta saviesa i li va encarregar la construcció d'un magnífic temple en Jerusalem. Però

Salomó va perdre la seua amistat amb Jehovà (1Re 3:12; 11:1, 2). La llei de Déu prohibia específicament que un rei hebreu tinguera «moltes dones, perquè el seu cor s'apartaria del Senyor» (Dt 17:17). Salomó va desobeir, i va arribar a casar-se amb 700 dones i a més va tindre 300 concubines (1Re 11:3). Moltes d'elles no eren israelites i adoraven déus falsos. Per tant, Salomó també va desobeir la llei de Déu que prohibia casar-se amb dones estrangeres (Dt 7:3, 4).

(1 Reis 11:3-6) Va tenir set-centes dones amb rang de princeses i tres-centes concubines. ⁴ I, a les seues velleses, les dones van decantar el cor de Salomó cap a altres déus. El seu cor ja no era del tot sencer del Senyor, el seu Déu, com ho havia estat el cor del seu pare David. ⁵ Salomó va donar culte a Astarte, deessa dels sidonis, i a Milcom, el déu abominable dels ammonites. ⁶ Salomó, amb les seues males accions, ofenia el Senyor i ja no el seguia fidelment com havia fet el seu pare David.

w19.01 15 § 6

Protegix el teu cor

⁶ Satanàs és un ser egoista que es va rebel·lar contra les normes de Jehovà i vol que pensem i actuem com ell. Però com no pot obligar-nos a fer-ho, tracta d'aconseguir-ho d'altres formes. Per exemple, ens envolta de persones que ja ha aconseguit corrompre (1Jn 5:19). A ell li agradaria que passàrem temps amb elles, però nosaltres sabem que les males companyies «corrompen» la nostra manera de pensar i actuar (1Co 15:33). Per la seua part, Salomó es va casar amb moltes dones paganes. Amb el temps, «les dones van decantar el cor de Salomó cap a altres déus» i el van allunyar de Jehovà (1Re 11:3, 4).

(1 Reis 11:9, 10) El Senyor es va disgustar perquè el cor de Salomó s'havia decantat d'ell, el Déu d'Israel, que se li havia aparegut dos vegades ¹⁰ i li havia prohibit expressament de donar culte a altres déus; però ell no va observar el que el Senyor li havia manat.

w18.07 18 § 9

Posa't de part de Jehovà

⁹ Jehovà mai passa per alt el pecat. La Bíblia diu: «El Senyor es va disgustar perquè el cor de Salomó s'havia decantat d'ell, el Déu d'Israel, que se li havia aparegut dos vegades i li havia prohibit expressament de donar culte a altres déus; però ell no va observar el que el Senyor li havia manat». Com a conseqüència, Déu va deixar d'ajudar a Salomó i li va retirar la seua aprovació. El regne d'Israel es va dividir en dos, i els hereus de Salomó no pogueren regnar sobre tota la nació. Finalment, les futures generacions patiren moltes calamitats (1Re 11:9-13).

(1 Corintis 7:39, nota) La muller està lligada al marit mentre ell és viu; però si el marit mor, queda lliure de casar-se amb qui vulga, sempre que siga en el Senyor.

Joies espirituals

(1 Reis 12:21-24) Roboam arribà a Jerusalem i va mobilitzar tota la gent de Judà i la tribu de Benjamí, en total cent vuitanta mil hòmens escollits, per combatre contra Israel i recuperar així el regne per a ell, el fill de Salomó. ²² Però Déu va comunicar la seua paraula a Xemaïà, home de Déu. Li va dir: ²³ «Parla a Roboam, fill de Salomó, rei de Judà, a tota la gent de Judà i de Benjamí i a la resta del poble, i digues-los: ²⁴ “Això mana el Senyor: No aneu a combatre contra els vostres germans, la gent d'Israel; torneu-vos-en a casa, perquè això ha estat

cosa meua.”» Ells van obeir la paraula del Senyor i se’n van tornar, tal com el Senyor els havia manat.

w18.06 14 § 1-4

Podia haver comptat amb l’aprovació de Déu

Per tal de sufocar la revolta, Roboam va reunir el seu exèrcit. Però Jehovà va intervindre i li va ordenar a través del profeta Xemaïà: «No aneu a combatre contra els vostres germans, la gent d’Israel; torneu-vos-en a casa, perquè això ha estat cosa meua» (1Re 12:21-24).

Que Roboam s’havia de quedar sense ferres? Imagina’t com hagueren de molestar-li aquelles paraules! Què pensaria la gent d’un rei que havia amenaçat de castigar severament el poble per a que després permetera aquella rebel·lió? (Compara-ho amb 2 Cròniques 13:7.) No obstant això, el rei i el seu exèrcit «van obeir la paraula del Senyor i se’n van tornar, tal com el Senyor els havia manat».

Què aprenem d’este relat? Que lo millor és obeir a Déu encara que altres es burlen de nosaltres. Si actuem aixina, rebrem l’aprovació i la benedicció de Jehovà (Dt 28:2).

Eixe va ser el cas de Roboam. Ell va ser obedient i no va lluitar contra la nació que s’acabava d’establir. En comptes d’això, va construir ciutats en els territoris de Judà i Benjamí en els quals encara regnava. També va reforçar algunes ciutats i «les convertí en places ben fortificades» (2Cr 11:5-12). I més important encara, va obeir les lleis de Jehovà durant un temps. Encara que el regne de deu tribus d’Israel governat per Jeroboam va caure en la idolatria, molts dels seus habitants «consolidaren el poder de Roboam» viatjant a Jerusalem per a defensar l’adoració pura (2Cr 11:16, 17). Certament,

l’obediència de Roboam va enfortir el seu regnat.

Lectura de la Bíblia

(1 Reis 12:21-33) Roboam arribà a Jerusalem i va mobilitzar tota la gent de Judà i la tribu de Benjamí, en total cent vuitanta mil hòmens escollits, per combatre contra Israel i recuperar així el regne per a ell, el fill de Salomó. ²² Però Déu va comunicar la seua paraula a Xemaïà, home de Déu. Li va dir: ²³ «Parla a Roboam, fill de Salomó, rei de Judà, a tota la gent de Judà i de Benjamí i a la resta del poble, i digues-los: ²⁴ “Això mana el Senyor: No aneu a combatre contra els vostres germans, la gent d’Israel; torneu-vos-en a casa, perquè això ha estat cosa meua.”» Ells van obeir la paraula del Senyor i se’n van tornar, tal com el Senyor els havia manat. ²⁵ Jeroboam va fortificar Siquem, situada a les muntanyes d’Efraïm, i s’hi va establir. Després va fortificar Penuel. ²⁶ Jeroboam es va dir: «Tal com van les coses, el regne podria retornar al casal de David. ²⁷ Si aquest poble continua pujant a Jerusalem, al temple del Senyor, per oferir-hi sacrificis, el seu cor tornarà al seu senyor, Roboam, rei de Judà; a mi, em mataran, i retornaran a ell, el rei de Judà.» ²⁸ Després de pensar-s’ho bé, el rei va fabricar dos vedells d’or i va dir al seu poble: «Israel, ja n’hi ha prou de pujar a Jerusalem! Aquest és el teu Déu, el qui et va traure de la terra d’Egipte.» ²⁹ Jeroboam va instal·lar un dels vedells a Betel i l’altre a Dan. ³⁰ Ací va començar el pecat d’Israel. I el poble anà en procés fins a Dan, davant d’un dels vedells. ³¹ Jeroboam, a més, va construir santuaris en tossals sagrats i va posar-hi sacerdots trets del poble baix, que no eren de la tribu de Leví. ³² Jeroboam va instituir una

feita el mes vuité, el dia quinze, semblant a la festa que se celebrava a Judà, i ell mateix pujava a l'altar per oferir-hi víctimes. Igual va fer a Betel: oferia sacrificis als vedells que havia fabricat i va posar-hi sacerdots dels recintes sagrats que ell mateix havia fet construir.³³ El dia quinze del mes vuité, una data que ell s'havia inventat, pujava a l'altar que havia erigit a Betel. Va instituir, doncs, una festa per als d'Israel i pujava a l'altar a cremar-hi ofrenes.

VISQUEM COM A CRISTIANS

«El matrimoni, un vincle per a tota la vida»

(Marc 10:9) Allò que Déu ha unit, que l'home no ho separe.

(1 Pere 3:4) busqueu més bé aquella disposició amagada en el cor que és l'ornament incorruptible d'un esperit dolç i seré. Això sí que té valor als ulls de Déu.

(Filipencs 2:3, 4) No feu res per rivalitat ni per arrogància; amb tota humilitat, considereu els altres superiors a vosaltres mateixos.⁴ Que no mire cadascú per ell, sinó que procure sobretot pels altres.

DEL 19 AL 25 DE SETEMBRE

TRESORS DE LA PARAULA DE DÉU | 1 REIS 13, 14

«Sigues modest i acontenta't amb el que tens»

(1 Reis 13:7-10) Llavors el rei va dir a l'home de Déu: «Entra amb mi a casa i menja, que et faré un present.»⁸ Però l'home de Déu li va respondre: «Ni que em donares la mitat del teu palau no entraria a ta casa ni menjaria ni beuria res en aquest lloc,⁹ perquè així m'ho ha ordenat la paraula

del Senyor: «No menges pa ni begues aigua, i no tornes pel mateix camí d'anada.»»

¹⁰ Se'n va tornar, doncs, per un camí diferent; no va seguir la ruta per on havia vingut.

w08 15/8 8 § 4

Mantinguem-nos lleials amb un cor complet

⁴ El rei Jeroboam li diu al profeta de Déu: «Entra amb mi a casa i menja, que et faré un present» (1Re 13:7). Què farà el profeta? Rebutjarà la invitació del rei, ja que acaba de transmetre-li un missatge de condemna? (Sl 119:113) O l'acceptarà, ja que el rei pareixia estar penedit? Jeroboam té mitjans de sobra per a afalagar els seus amics amb regals costosos. Si el profeta de Déu albergava en el seu cor el desig de tindre coses materials, segur que l'oferta del rei li va resultar molt temptadora. Però hem de recordar que Jehovà li havia ordenat al profeta: «No menges pa ni begues aigua, i no tornes pel mateix camí d'anada». Per tant, el profeta li va respondre al rei amb fermesa: «Ni que em donares la mitat del teu palau no entraria a ta casa ni menjaria ni beuria res en aquest lloc». Seguidament el profeta se'n va anar de Betel per un altre camí (1Re 13:8-10). Quina lliçó sobre la lleialtat sincera aprenem de la decisió del profeta? (Rm 15:4)

(1 Reis 13:14-19) Va eixir darrere de l'home de Déu i l'aconseguí quan estava assegut davall d'una carrasca. Li va dir: «¿Ets tu l'home de Déu que ha vingut de Judà?» Ell respongué: «Sí, sóc jo.»¹⁵ L'altre el va preguntar: «Vine amb mi a casa, que menjaràs alguna cosa.»¹⁶ L'home de Déu va respondre: «No puc tornar arrere amb tu ni et puc acompanyar. No menjaré ni beuré res amb tu en aquest lloc,¹⁷ perquè la paraula del Senyor que vaig rebre em deia que

no menjara pa ni beguera aigua en aquest lloc i que no tornara pel mateix camí d'anada.» ¹⁸ L'altre va insistir: «Jo també sóc profeta com tu, i un àngel m'ha dit, per orde del Senyor, que et faça tornar arrere, a ma casa, i que hi menges i begues.» Li deia una mentida. ¹⁹ Però l'home de Déu va tornar arrere amb ell, va menjar pa i va beure aigua a sa casa.

w08 15/8 11 § 15

Mantinguem-nos lleials amb un cor complet

¹⁵ Què més aprenem de l'error que va cometre el profeta de Judà? Proverbis 3:5 diu: «Confia en el Senyor de tot cor, però malfia't del propi saber». En comptes de continuar confiant en Jehovà, com havia fet fins eixe moment, el profeta va confiar en el seu propi criteri. Com a conseqüència del seu error, va perdre la vida i un bon nom davant de Déu. Este relat ens ensenya lo important que és servir a Jehovà amb modèstia i lleialtat.

(1 Reis 13:20-22) I vet ací que, mentre seien a taula, el Senyor va comunicar la seua paraula al profeta vell que havia fet tornar l'home de Déu. ²¹ Llavors el profeta va cridar així a l'home de Déu que havia vingut de Judà: «Això et fa saber el Senyor: "Has desobeït l'orde del Senyor i no has observat el manament que ell, el teu Déu, t'havia donat; ²² has tornat arrere i has menjat pa i has begut aigua al lloc d'on t'havia estat dit que no menjares ni begues. Per això el teu cadàver no reposarà en el sepulcre dels teus pares."»

w08 15/8 9 § 10

Mantinguem-nos lleials amb un cor complet

¹⁰ El profeta de Judà hauria d'haver-se adonat que el profeta vell l'estava enganyant.

Podia haver-se preguntat: Per què enviaria Jehovà un àngel a una altra persona per a donar-li noves instruccions per a mi? A més, podia haver-li demanat a Jehovà que li aclarira l'assumpte, però les Escriptures no diuen que ho fera. El que diuen és que «va tornar arrere amb ell, va menjar pa i va beure aigua» en casa del profeta vell. A Jehovà no li va agradar allò. Quan el profeta anava de camí a Judà, li va eixir al pas un lleó que el va matar. Quina forma tan tràgica d'acabar la seua carrera com a profeta (1Re 13:19-25).

(1 Timoteu 6:8-10) Mentre tinguem, doncs, menjar i vestit, donem-nos per satisfets. ⁹ Els qui volen enriquir-se cauen en temptacions i paranys, i en molts desigs insensats i perniciosos, que afonen els hòmens en la ruïna i la perdició. ¹⁰ Perquè l'amor als diners és l'arrel de tots els mals. Per haver-s'hi llançat, alguns s'han desviat de la fe i ells mateixos s'han clavat a l'ànima molts sofriments.

(Proverbis 3:5) Confia en el Senyor de tot cor, però malfia't del propi saber;

(Proverbis 11:2) L'arrogància provoca menyspreu; la saviesa es troba en la humilitat.

Joies espirituals

(1 Reis 14:13) Tot Israel farà dol per ell, i l'enterraran. Ell serà l'únic, de tota la família de Jeroboam, que serà posat en un sepulcre, perquè és l'únic, de tota la família de Jeroboam, que el Senyor, Déu d'Israel, ha trobat bo.

w10 1/7 29 § 5

Jhovà busca lo bo de cada persona

Les paraules de 1 Reis 14:13 ens ensenyen un aspecte fascinant de la personalitat de Jehovà i sobre el que ell busca en nosaltres.

Este versicle diu que Jehovà havia «trobat» alguna cosa bona en Abies. És evident que va examinar a fons el seu cor fins que va trobar una bona qualitat. Comparat amb la seua família, Abies era, com va dir un erudit, una perla solitària «enmig d'un muntó de cudols». Jehovà va valorar lo bo que havia vist en Abies, i per això li va mostrar cert grau de misericòrdia només a ell i no a la resta de la seua família corrupta.

Lectura de la Bíblia

(1 Reis 13:1-10) Mentre Jeroboam cremava ofrenes a l'altar, un home de Déu va arribar de Judà a Betel ² i, per orde del Senyor, va cridar contra aquell altar, dient: «Altar, altar! Això t'anuncia el Senyor: "Naixerà un fill del llinatge de David, que es dirà Josies. Ell immolarà sobre tu els sacerdots dels recintes sagrats que cremen les ofrenes damunt de tu, i damunt de tu cremaran ossos humans.»» ³ Aquell mateix dia, l'home de Déu va donar un senyal dient: «Aquest és el senyal que el Senyor ha parlat: l'altar es partirà i la cendra que hi ha damunt s'escamparà.» ⁴ En sentir el rei Jeroboam les paraules que l'home de Déu proferia contra l'altar de Betel, el va assenyalar amb la mà que tenia posada damunt de l'altar, dient: «Agafeu-lo!» Però la mà que havia estés li va quedar rígida i no la podia fer tornar arrere. ⁵ L'altar es va partir i la cendra que hi havia es va escampar: era el senyal que l'home de Déu havia donat per orde del Senyor. ⁶ Llavors el rei va demanar a l'home de Déu: «Aplaca el Senyor, el teu Déu! Intercedeix per mi, que puga tornar la mà arrere! L'home de Déu va aplacar el Senyor, i el rei pogué tornar arrere la mà, que va quedar com abans.» ⁷ Llavors el rei va dir a l'home de Déu: «Entra amb mi a casa i menja, que et faré un

present.» ⁸ Però l'home de Déu li va respondre: «Ni que em donares la mitat del teu palau no entraria a ta casa ni menjaria ni beuria res en aquest lloc, ⁹ perquè així m'ho ha ordenat la paraula del Senyor: "No menges pa ni begues aigua, i no torneres pel mateix camí d'anada.»» ¹⁰ Se'n va tornar, doncs, per un camí diferent; no va seguir la ruta per on havia vingut.

VISQUEM COM A CRISTIANS

«Afronta sense por els problemes econòmics»

(Habacuc 3:16-18) Se'm remouen les entranyes quan ho sent; sempre que en parlen, em tremolen els llavis, m'arriba als ossos l'esglai. Em quede consternat esperant el dia del desastre que caurà sobre el poble que ens mou guerra. ¹⁷ Cert que la figuera no té fruit ni veiem la collita dels ceps; l'oliviera no ha pensat a produir i els camps no donen res per a menjar; no queda cap ovella als corrals ni cap bou als estables. ¹⁸ Però jo celebraré el Senyor, feliç de veure que Déu em salva.

(Salm 37:18, 19) El Senyor vetla per la vida dels honrats: posseiran eternament la seua herència. ¹⁹ No s'hauran d'avergonyir en anys dolents, en temps de fam no els faltirà l'aliment.

(Hebreus 13:5, 6) Que l'amor als diners no inspire la vostra conducta; acontenteu-vos amb el que teniu, ja que Déu mateix ha dit: «*No et deixaré, no t'abandonaré.*» ⁶ Per això podem dir amb tota confiança: «*El Senyor m'ajuda, res no em fa por; els hòmens, què em poden fer?*»

(Salm 62:9 [v. 8 TNM]) Vosaltres, poble seu, confieu sempre en ell, esplaieu davant d'ell el vostre cor: Déu és el nostre refugi.

g 1/10 8, 9 quadros

Una vida senzilla i equilibrada

IDEES PER A CREAR TREBALL FORA DE CASA

Ací tenim un llistat de suggerències que poden ser útils en algunes parts del món durant una crisi de desocupació laboral:

- Cuidar cases (quan els propietaris se'n van de vacances o de viatge de negocis).
- Netejar botigues, oficines, vivendes (acabades de construir, després d'un incendi, quan es desocupen), cristalls (de cases i oficines) o fer faenes domèstiques per a altres.
- Reparar bicicletes o electrodomèstics de tota classe (les biblioteques tenen llibres que ensenyen com reparar coses amb instruccions fàcils de seguir).
- Fer manteniment de cases: revestiment exterior, fabricació (d'armaris, de portes, de porxes), pintura, enreixats i teulades.
- Treballar en l'horta: sembra i collita.
- Fer jardineria d'interiors i cuidar plantes en: oficines, bancs, vestíbuls i centres comercials.
- Cuidar propietats: fer de conserge (a vegades inclou allotjament).
- Col·locar o netejar moquetes i parquet.
- Distribuir periòdics i altres servicis de repartiment: publicitat, factures dels municipis.
- Fer mudances i emmagatzemar.
- Fer jardineria, podar arbres, cuidar de la gespa i tallar llenya.
- Conduir un autobús escolar.
- Fotografiar (retrats i actes públics).
- Vendre esquers a pescadors.
- Intercanviar servicis: treballs de mecàni-

ca per treballs d'electricitat, confecció de vestits per treballs de fontaneria.

Trobaràs més informació en *¡Despertad!* del 8 de març de 1996, pàgines 3 a 11.

IDEES PER A CREAR TREBALL EN CASA

Analitza les necessitats del teu barri. Pregunta als veïns. Demuestra iniciativa.

- Cuidar xiquets, servici de guarderia.
- Vendre hortalisses o flors cultivades per tu; suc natural.
- Fer costura, arreglar o ajustar peces de roba.
- Treballar per a fabricants a preu acordat.
- Elaborar pastisseria o preparar aliments.
- Acolxar, fer punt de ganxo o de calça, macramé, terrisseria o altres treballs d'artesanía.
- Teixir i posar tapissos.
- Dur-li la comptabilitat a algú, mecanografiar, donar servicis d'informàtica.
- Donar servici d'atenció telefònica.
- Donar servici de perruqueria.
- Llogar habitacions.
- Escriure direccions i omplir sobres per a anunciants.
- Llavar i encerar vehicles (el client te'l porta a casa).
- Cuidar, arreglar i passejar mascotes.
- Treballar de manyà (taller en casa).

Nota: Molts d'estos treballs es poden anunciar gratuïtament o a baix preu en els fullets d'ofertes de cap de setmana o en els taulers d'anuncis dels supermercats.

DEL 26 DE SETEMBRE AL 2 D'OCTUBRE

TRESORS DE LA PARAULA DE DÉU | 1 REIS 15, 16

«Asà va ser valent, ho eres tu també?»

(1 Reis 15:11, 12) Asà va fer allò que plau al Senyor, tal com havia fet David, el seu avantpassat.¹² Va expulsar del país els hòmens dedicats a la prostitució sagrada i va suprimir tots els ídols repugnants que els seus antecessors havien fabricat.

w12 15/8 8 § 4

«No perdreu la paga del vostre treball»

Tan sols 20 anys després que la nació d'Israel es dividira en dos regnes, Judà ja s'havia corromput per complet amb l'adoració falsa. Quan Asà va ser rei en l'any 977 a.n.e., inclús la cort reial s'havia contaminat amb el culte als déus cananeus de la fertilitat. Però el relat inspirat indica que el rei Asà «va fer allò que agrada i plau al Senyor, el seu Déu. Va suprimir els altars d'origen estranger i els recintes sagrats, va tallar i esmicolar els pilars i els bosquets sagrats» (2Cr 14:1, 2 [vv. 2, 3 *TNM*]). Asà també va expulsar del regne de Judà «els hòmens dedicats a la prostitució sagrada», hòmens que mantenien relacions sexuals amb altres hòmens en nom de la religió. Però no es va limitar a eliminar l'adoració falsa sinó que també va ordenar al poble que buscara a Jehovà «el Déu dels seus pares, i a complir la Llei i els manaments» (1Re 15:12, 13; 2Cr 14:3 [v. 4 *TNM*]).

(1 Reis 15:13) Arribà a privar la seua àvia Maacà de la dignitat de reina mare, perquè havia plantat un signe infame en un bosquet sagrat. Asà el va tallar i el va fer cremar al torrent de Cedró.

w17.03 19 § 7

Servix a Jehovà amb un cor complet!

⁷ Hem d'examinar el nostre cor per a veure si està complet per a Déu. Preguntem-nos: Estic decidit a agradar a Jehovà, defensar l'adoració pura, i protegir el seu poble de tot el que puga contaminar-lo? Pensa en lo valent que va ser Asà per a enfrontar-se a Maacà, la «reina mare» del país! Segurament no coneixes a ningú que siga com ella, però tal volta et trobes en situacions on pugues imitar la valentia d'Asà. Per exemple, imagina que un familiar o un bon amic peca, no es penedix i és expulsat. Actuaràs amb decisió i deixaràs de relacionar-te amb eixa persona? Què t'impulsarà a fer el teu cor?

(1 Reis 15:14) Així i tot, els recintes sagrats no foren suprimits. Però, durant tota la seua vida, el cor d'Asà va ser tot sencer del Senyor.

(1 Reis 15:23) La resta de la història d'Asà, totes les seues gestes, tot el que va fer i les ciutats que va fortificar, consta en la Crònica dels reis de Judà. A la seua vellesa patia dels peus.

it-1 222

Asà

A voltes, Asà va demostrar falta de saviesa i discerniment espiritual. Però ell mai va apostatar i les seues bones qualitats van destacar més que els seus errors. I per això se'l considera un dels reis fidels de la línia de Judà (2Cr 15:17). El seu regnat que va durar 41 anys va coincidir totalment o parcialment amb el regnat de 8 reis d'Israel: Jeroboam, Nadab, Baixà, Elà, Zimrí, Omrí, Tibní (que va governar sobre una part d'Israel en oposició a Omrí) i Acab (1Re 15:9, 25, 33; 16:8, 15, 16, 21, 23, 29).

(2 Joan 9, 10) Tot aquell que va massa enllà i no es manté en la doctrina del Crist,

no posseeix Déu. Però aquell que s'hi manté, posseeix tant el Pare com el Fill. ¹⁰ Si algú vos va a trobar i no sosté aquesta doctrina, no l'acolliu a casa vostra ni el saludeu,

Joies espirituals

(1 Reis 16:34) En el seu temps, Hiel de Betel va reconstruir Jericó. Va posar-ne els fonaments a costa del seu primogènit, Abiram, i les portes, a costa del seu fill menut, Segub, tal com el Senyor havia anunciat per boca de Josué, fill de Nun.

w98 15/9 21

És Déu real per a tu?

Llegim la profecia sobre el castic per la reconstrucció de Jericó i després analitzem el seu compliment. Josué 6:26 diu: «En aquella ocasió, Josué va llançar aquesta maledicció: “Maleït siga en nom del Senyor l'home que vulga reconstruir aquesta ciutat! En posarà els fonaments al preu del seu primogènit, i les portes, al preu del seu fill menut!”». Estes paraules es van complir uns 500 anys més tard. En 1 Reis 16:34 llegim: «En el seu temps, Hiel de Betel va reconstruir Jericó. Va posar-ne els fonaments a costa del seu primogènit, Abiram, i les portes, a costa del seu fill menut, Segub, tal com el Senyor havia anunciat per boca de Josué, fill de Nun». Només un Déu real podia inspirar estes profecies i fer que es compliren.

Lectura de la Bíblia

(1 Reis 15:25–16:7) Nadab, fill de Jeroboam, començà a ser rei d'Israel l'any segon del regnat d'Asà, rei de Judà. Va regnar dos anys a Israel. ²⁶ Nadab ofengué el Senyor amb el seu comportament; va actuar com el seu pare i continuà pecant com ell i fent pecar Israel. ²⁷ Baixà, fill d'Ahià, del llinatge d'Issacar, va conspirar contra Nadab i el va matar a Guibeton,

que era dels filisteus, quan Nadab i tot Israel l'assetjaven. ²⁸ Baixà el va matar i el va succeir el tercer any del regnat d'Asà, rei de Judà. ²⁹ Quan ja fou rei, va exterminar tota la família de Jeroboam, sense estalviar-ne ni un, tal com el Senyor havia anunciat per boca del seu servent Ahià de Siló. ³⁰ Això s'esdevingué per culpa dels pecats que el mateix Jeroboam havia comés i havia fet cometre a Israel, irritant així el Senyor, Déu d'Israel. ³¹ La resta de la història de Nadab, tot el que va fer, consta en la Crònica dels reis d'Israel. ³² Asà i Baixà, rei d'Israel, estigueren en guerra tota la vida. ³³ L'any tercer del regnat d'Asà, rei de Judà, Baixà, fill d'Ahià, començà a ser rei de tot Israel a Tirsà. Va regnar-hi vint-i-quatre anys. ³⁴ Amb el seu comportament va ofendre el Senyor. Actuava com Jeroboam, imitant el seu pecat i fent-lo cometre als d'Israel. **16** El Senyor va comunicar la seua paraula a Jehú, fill d'Hananí, contra Baixà i manà que li diguera: ² «Jo, el Senyor, t'he tret de la pols i t'he enaltit, t'he fet sobirà d'Israel, el meu poble, però tu t'has comportat com Jeroboam, has fet pecar el meu poble i m'irrites amb els pecats que ells cometen. ³ Per tant, t'agranaré i faré que el teu llinatge acabe com el de Jeroboam, fill de Nebat. ⁴ Els del llinatge de Baixà que muiren a la ciutat seran devorats pels gossos i els qui muiren al camp seran menjats pels ocellots.» ⁵ La resta de la història de Baixà, tot el que va fer i les seues gestes, consta en la Crònica dels reis d'Israel. ⁶ Baixà va morir i es va reunir amb els seus pares; fou enterrat a Tirsà. El va succeir el seu fill Elà. ⁷ Per boca del profeta Jehú, fill d'Hananí, el Senyor va adreçar la seua paraula contra Baixà i el seu llinatge. Baixà no tan sols havia ofés el Senyor i l'havia irritat amb el seu comportament, imitant així

els del llinatge de Jeroboam, sinó que també havia exterminat la família de Jeroboam.

DEL 3 AL 9 D'OCTUBRE

TRESORS DE LA PARAULA DE DÉU | 1 REIS 17, 18

«Fins quan anireu coixejant de tots dos peus?»

(1 Reis 18:21, nota) Aleshores Elies s'acostà a tot el poble i va exclamar: «Fins quan anireu coixejant de tots dos peus? Si el Senyor és Déu, seguiu-lo! Si ho és Baal, seguiu-lo a ell!» El poble no responia res.

w17.03 14 § 6

Demostrem fe i prenguem bones decisions

⁶ Quan ja vivien en la terra promesa, els israelites havien de prendre una decisió senzilla, però vital: servir a Jehovà o servir a altres déus (**Ilig Josué 24:15**). Pareixia molt senzilla, però era una decisió de vida o mort. No obstant això, durant el temps dels jutges, els israelites repetidament s'allunyaven de Jehovà per a adorar a déus falsos (Jt 2:3, 11-23). Temps després, el poble de Déu es va vore obligat a prendre una decisió. Va ser quan el profeta Elies, després de reprendre'ls per la seua indecisió, els va dir clarament les dos opcions que tenien: servir a Jehovà o servir al déu fals Baal (1Re 18:21). Podríem pensar que era una decisió fàcil, perquè servir a Jehovà és lo més savi i sempre és beneficiós. De fet, cap persona amb coneixement tindria el desig d'adorar a Baal. Però a pesar de tot, els israelites anaven «coixejant de tots dos peus». Per això, Elies els va exhortar que triaren la forma d'adoració que està molt per damunt de les altres, és a dir, servir a Jehovà.

(1 Reis 18:25-29) Elies va dir als profetes de Baal: «Trieu-vos un dels dos vedells i prepareu-lo primer vosaltres, que sou més. Invoqueu el nom del vostre déu, però no encengueu el foc.» ²⁶ Van agafar el vedell que els havien donat, el van preparar i anaren invocant el nom de Baal des del matí fins al migdia, dient: «Baal, respon-nos!» Però no se sentia cap veu ni cap resposta, per més que saltaven al voltant de l'altar que els havien construït. ²⁷ Al migdia, Elies es burlava d'ells dient: «Crideu més fort! Baal és déu, però potser està capficat o bé té faena, o qui sap si és de viatge! Potser dorm, però ja es despertarà!» ²⁸ Ells cridaven més fort encara i, segons el seu costum, es feien incisions amb punyals i llances fins que els rajava la sang. ²⁹ Passat ja migdia, van entrar en deliri profètic fins a l'hora de l'ofrena. Però no se sentia cap veu ni cap resposta, ni els escoltava ningú.

ia 88 § 15

Va defendre l'adoració pura

¹⁵ Els sacerdots de Baal es posaren molt histèrics i començaren a cridar «més fort encara i, segons el seu costum, es feien incisions amb punyals i llances fins que els rajava la sang». Tot això per a res, «no se sentia cap veu ni cap resposta, ni els escoltava ningú» (1Re 18:28, 29). Aixina és, Baal no era real. Era una invenció de Satanàs per apartar de Jehovà a la gent. La veritat és que Jehovà és el millor amo, i si anàrem darrere d'un altre, podríem patir decepció i vergonya (**Ilig Salm 25:3; 115:4-8**).

(1 Reis 18:36-38) Quan va ser l'hora de l'ofrena de la vesprada, el profeta Elies s'acostà i pregà així: «Senyor, Déu d'Abraham, d'Isaac i d'Israel: que se sàpia hui que tu ets Déu a Israel, que jo sóc servent teu

i que he fet tot això per orde teua. ³⁷ Respon-me, Senyor, respon-me, perquè aquest poble es convença que tu, Senyor, ets Déu i que fas tornar els cors cap a tu.» ³⁸ Llavors va baixar un foc que venia del Senyor i va consumir la víctima de l'holocaust, la llenya, les pedres i la pols, i va assecar l'aigua del solc.

ia 90 § 18

Va defendre l'adoració pura

¹⁸ Abans de l'oració d'Elies, és possible que molts es preguntaren si Jehovà seria com Baal, un déu fals i decepcionant. Però després de l'oració no hi havia cap dubte. El relat diu: «Llavors va baixar un foc que venia del Senyor i va consumir la víctima de l'holocaust, la llenya, les pedres i la pols, i va assecar l'aigua del solc» (1Re 18:38). Quina resposta tan espectacular! Com va respondre el poble?

(Deuteronomi 13:6-11 [vv. 5-10 TNM])

I aquell profeta o visionari serà condemnat a mort, perquè vos ha predicat que apostatàreu del Senyor, el vostre Déu, el qui vos va fer eixir del país d'Egipte, el qui et va rescatar de la terra on eres esclau; eixe home et volia apartar del camí que el Senyor, el teu Déu, t'ha manat de seguir. Extirpa la maldat d'enmig de tu. ⁷ Si el teu propi germà, el teu fill o la teua filla, o la teua pròpia dona, o el teu més gran amic, et proposa d'amagat de donar culte a altres déus, que ni tu ni els teus pares no coneixíeu, ⁸ ja siguen déus dels pobles veïns, de prop teu, o dels pobles llunyans, de tota la terra, ⁹ no li faces cas, ni tan sols l'escoltes. No li mostres pietat ni li tingues compassió, no l'encobrisques: ¹⁰ l'has de fer morir. Sigues el primer a tirar-li pedres per matar-lo, i que després ho faça tot el poble. ¹¹ Apedrega'l fins que muira; perquè ha intentat d'apartar-te del

Senyor, el teu Déu, el qui et va fer eixir del país d'Egipte, de la terra on eres esclau.

(1 Reis 18:40) Elies els va ordenar: «Agafeu els profetes de Baal! Que no se n'escape ni un!» Ells els van agafar. Elies els va fer baixar al riu Quixon i allí els va degollar.

Joies espirituals

(1 Reis 18:1) Va passar molt de temps i, al cap de tres anys, el Senyor va comunicar a Elies la seua paraula. Li digué: «Vés, presenta't a Acab, que vull enviar la pluja a la terra.»

(Lluc 4:25) Més encara, vos assegure que en temps d'Elies, quan el cel es va tancar durant tres anys i sis mesos i una gran fam s'estengué per tot el país, hi havia moltes viudes a Israel,

w08 1/4 19, quadro

Va observar i va esperar

Quant va durar la sequera?

Elies, el profeta de Jehovà, li va dir al rei Acab que aquella llarga sequera acabaria prompte. Açò va ocórrer «al cap de tres anys», comptant evidentment des del dia que Elies havia anunciat la sequera (1 Reis 18:1). Poc després d'anunciar-ho Elies, Jehovà va fer que ploquera. Potser alguns arriben a la conclusió que la sequera va acabar en el transcurs del tercer any i que, per tant, va durar menys de tres anys. No obstant això, tant Jesús com Jaume afirmaren que la sequera es va prolongar «durant tres anys i sis mesos» (Lluc 4:25; Jaume 5:17). És això una contradicció?

En absolut. Tinguem en compte que la temporada seca en l'antic Israel podia allargar-se fins a sis mesos. Segur que Elies li va anunciar a Acab la sequera quan la temporada seca ja era excepcionalment llarga i intensa. De fet, ja feia quasi mig any que

havia començat. Per tant, «al cap de tres anys» de l'anunci que vindria una sequera, quan Elies va dir que esta anava a terminar, ja havien passat tres anys i mig sense ploure. Quan tot el poble es va reunir en la muntanya del Carmel per a ser testimoni de la gran prova, ja havien passat els «tres anys i sis mesos».

Recordem quan Elies va visitar per primera volta a Acab. El poble pensava que Baal, «el genet dels núvols», seria el déu que portaria la pluja al final de la temporada seca. Com esta s'estava allargant més de lo normal, probablement la gent es preguntara: «On està Baal i quan portarà la pluja?». L'anunci d'Elies que no hi hauria aiguatge ni pluja fins que ell diguera lo contrari hagué de ser devastador per a aquells adoradors de Baal (1 Reis 17:1).

Lectura de la Bíblia

(1 Reis 18:36-46) Quan va ser l'hora de l'ofrena de la vesprada, el profeta Elies s'a-costà i pregà així: «Senyor, Déu d'Abraham, d'Isaac i d'Israel: que se sàpia hui que tu ets Déu a Israel, que jo sóc servent teu i que he fet tot això per orde teua. ³⁷ Respon-me, Senyor, respon-me, perquè aquest poble es convença que tu, Senyor, ets Déu i que fas tornar els cors cap a tu.» ³⁸ Llavors va baixar un foc que venia del Senyor i va consumir la víctima de l'holocaust, la llenya, les pedres i la pols, i va assecar l'aigua del solc. ³⁹ Tot el poble, en veure-ho, es prosternà amb el front a terra i clama-va: «El Senyor és Déu! El Senyor és Déu!» ⁴⁰ Elies els va ordenar: «Agafeu els profetes de Baal! Que no se n'escape ni un!» Ells els van agafar. Elies els va fer baixar al riu Quixon i allí els va degollar. ⁴¹ Després Elies digué a Acab: «Vés a menjar i beure, que ja se sent la remor del temporal.» ⁴² Acab anà

a menjar i beure. Entretant, Elies va pujar al cim del Carmel, es va prosternar a terra amb la cara entre els genolls ⁴³ i digué al seu servent: «Puja i mira en direcció al mar.» Ell va pujar, va mirar i digué: «No es veu res.» Elies va insistir: «Torna-hi.» I així fins a set vegades. ⁴⁴ A la setena, el servent va dir: «Hi ha un núvol menut com el palmell de la mà que puja del mar.» Aleshores Elies digué: «Vés i digues a Acab: “Enganxa els cavalls i baixa, que no t'atrape el temporal.”» ⁴⁵ El cel s'anà enfosquit amb núvols que el vent portava, i caigué un gran temporal. Acab va pujar al carruatge i se n'anà cap a Jizreel. ⁴⁶ La mà del Senyor s'apoderà d'Elies, que es va lligar la roba a la cintura i corregué davant d'Acab fins a l'entrada de Jizreel.

MILLORA EN LA PREDICACIÓ

Discurs

w14 15/2 14, 15

Jehovà va recompensar la fe de la viuda de Sarepta

Ella va respondre: «Et jure per la vida del Senyor, el teu Déu, que no tinc gens de pa. Només em queda al pot un grapat de farina i una miqueta d'oli a la gerra. Ara recollia unes branques per coure-ho per a mi i per al meu fill. Ens ho menjarem i després morirem» (1Re 17:12). Què podem aprendre d'esta conversació?

Les paraules «et jure per la vida del Senyor, el teu Déu» revelen que la viuda va reconèixer a Elies com un israelita que temia a Déu. Pareix que tenia algun coneixement del Déu d'Israel, però no prou com per a dir «el meu Déu» al referir-se a Jehovà. Vivia en Sarepta, una població de la qual es diu que pertanyia a la ciutat fenícia de Sidó. És molt probable que la gent de Sarepta adorara a Baal. Però

Jehovà havia vist una cosa especial en aquella viuda pobre.

Encara que vivia rodejada d'idòlatres, va tindre fe en el Déu d'Israel. Quan Jehovà va enviar a Elies a casa de la viuda, ho va fer en benefici dels dos. Açò ens ensenya una important lliçó.

No tots els habitants de la ciutat de Sarepta estaven completament corromputs. A l'enviar a Elies a casa de la viuda, Jehovà va demostrar que es fixa en les persones de bon cor que encara no el servixen. Aixina és, Déu «es complau en els qui creuen en ell i obren amb rectitud, de qualsevol nació que siguin» (Fets 10:35).

Quantes persones com la viuda de Sarepta hi haurà en el nostre territori? Encara que visquen rodejades de gent que segueix religions falses, potser algunes estan buscant una millor situació. Pot ser que sàpien poc o res sobre Jehovà i per això necessiten a algú que els ajude a unir-se a l'adoració pura. Estem intentant trobar i ajudar a estes persones?

«Cou-me primer un panet»

Analitzem ara la petició d'Elies. La viuda li acabava d'explicar que a ella i al seu fill només els quedava un menjar i que després de menjar-lo haurien de morir. No obstant això, Elies li va dir: «No tingues por. Vés i fes tal com has dit; però, amb la farina que tens, cou-me primer un panet i porta-me'l. Després ja en couràs per a tu i per al teu fill, perquè això diu el Senyor, Déu d'Israel: "El pot de farina no es buidarà ni la gerra d'oli s'acabarà, fins al dia que el Senyor enviarà la pluja a la terra"» (1Re 17:11-14).

Alguns hagueren pensat: «Donar-li el nostre últim menjar? Ha d'estar de broma!». Però com va reaccionar la viuda? Encara que no sabia molt sobre Jehovà, va creure a Elies

i va fer el que este li havia demanat. Quina difícil prova de fe... i quina bona decisió va prendre!

Déu no va abandonar aquella pobre viuda. Tal com Elies li havia promés, Jehovà es va encarregar de multiplicar els seus escassos aliments durant tot el temps que va durar la sequera. Aixina, tant Elies com ella i el seu fill tingueren menjar. En efecte, «el pot de farina no va buidar-se ni l'oli de la gerra s'acabà, tal com el Senyor havia anunciat per boca d'Elies» (1Re 17:16; 18:1). Si la viuda haguera reaccionat d'una altra manera, el panet que va fer amb la poca farina i el poc oli que li quedaven probablement hauria sigut el seu últim menjar. Però ella va actuar amb fe: va confiar en Jehovà i va alimentar primer a Elies.

Una lliçó que podem aprendre és que Déu beneïx als que tenen fe. Quan encarem una prova d'integritat amb fe, ell ens ajuda. Es convertix en el nostre Proveïdor, Protector i Amic per a que puguem aguantar (Ex 3: 13-15 *TNM*).

En 1898, la revista *La Talaia de Sió i l'Herald de la Presència de Crist* va destacar la següent lliçó del relat de la viuda: «Si la dona demostrava tindre fe i obeïa, el Senyor la consideraria digna de rebre la seua ajuda a través del profeta; però si no tenia fe, s'hauria pogut trobar una altra viuda que sí que la tinguera. Lo mateix passa amb nosaltres. [...] Si exercim fe, rebem benediccions; si no, ens les perdem».

Quan ens enfrontem a una prova, hem de buscar la guia que Déu ens dona a través de les Escriptures i les publicacions bíbliques. Després hem d'actuar en harmonia amb el que Jehovà ens diu, encara que ens coste acceptar-ho. Podem estar segurs que rebrem la seua benedicció si seguim este savi consell: «Confia en el Senyor de tot cor, però

malfia't del propi saber; si tens present el Senyor en tot el que emprens, ell et guiarà pel camí dreturer» (Pr 3:5, 6).

DEL 10 AL 16 D'OCTUBRE

TRESORS DE LA PARAULA DE DÉU | 1 REIS 19, 20

«Busca el consol de Jehovà»

(1 Reis 19:3, 4) Elies tingué por i va fugir per salvar la vida. En arribar a Beerxeba, que és a Judà, va deixar-hi el seu criat ⁴ i ell continuà desert endins tota una jornada. Finalment es va asseure davall d'una ginestera solitària i demanava la mort amb aquestes paraules: «Ja n'hi ha prou, Senyor! Pren-me la vida, que no sóc millor que els meus pares.»

w19.06 15 § 5

Confia en Jehovà quan estigues angoixat

⁵ Llig 1 Reis 19:1-4. Quan la reina Jezabel el va amenaçar de mort, Elies va tindre por i va fugir a Beer-Sheba. Estava tan desanimat, que li va demanar a Jehovà que li llevara la vida. Per què es va sentir aixina? Perquè era un home imperfecte; «era un home com nosaltres» (Jm 5:17). Tal volta se sentia desbordat per l'estrés emocional i l'esgotament físic. Sembla que pensava que tots els esforços que havia fet a favor de l'adoració pura havien sigut en va, i que en Israel res havia millorat, i ell era l'únic que encara servia a Jehovà (1Re 18:3, 4, 13; 19:10, 14). Potser ens sorprén la reacció d'este fidel profeta, però Jehovà el va comprendre.

(1 Reis 19:5-7) Es va gitar i s'adormí davall d'aquella ginestera. Però, mentre dormia, un àngel el va tocar i li digué: «Alça't i menja.» ⁶ Va mirar i va veure al seu capçal un pa cuit al caliu i un gerro d'aigua. Va menjar, va beure i es gità novament. ⁷ L'àngel

del Senyor va tornar, el va tocar i li digué: «Alça't i menja, que el camí que has de fer és massa llarg per a tu.»

(1 Reis 19:11, 12) El Senyor li digué: «Ix i estigues dret davant de mi dalt la muntanya, que hi passaré jo, el Senyor.» Aleshores s'alçà de davant del Senyor un vent huracanat i violent que partia les muntanyes i esmicolava les roques, però en aquell vent el Senyor no hi era. Després del vent va venir un terratrèmol, però el Senyor tampoc no era en el terratrèmol. ¹² Després del terratrèmol va arribar foc, però el Senyor tampoc no era en aquell foc. Després del foc es va alçar el murmuri d'un ventijol suau.

ia 103 § 13

Déu va ser el seu refugi i consol

¹³ Com penses que es va sentir Jehovà al vore des del cel el seu estimat profeta demanant-li la mort mentres estava gitat davall d'un arbust enmig del desert? El relat diu que, quan Elies estava adormit, Jehovà li va enviar un àngel. L'àngel el va tocar suaument per a despertar-lo i li digué: «Alça't i menja». I Elies es va menjar el que l'àngel li havia preparat, pa acabat de fer i aigua. Li va donar les gràcies a l'àngel? El relat només diu que el profeta va menjar, va beure i es va tornar a gitar. Estaria tan desanimat que no va ser capaç ni de parlar? En qualsevol cas, l'àngel el va tornar a despertar, potser a trenc d'alba, per a dir-li: «Alça't i menja, que el camí que has de fer és massa llarg per a tu» (1Re 19:5-7). Quines paraules tan commovedores!

ia 106 § 21

Déu va ser el seu refugi i consol

²¹ Segons diu el relat, Jehovà no es trobava en cap d'estes espectaculars forces naturals.

Elies sabia que Jehovà no és un déu mitològic de la naturalesa com Baal, a qui els seus adoradors enganyats aclamaven com «el genet dels núvols», el déu que porta les pluges. Jehovà és la verdadera font de totes les increïbles forces naturals, i és infinitament superior a totes les seues creacions. De fet, ni tan sols el cel físic pot contindre la seua immensitat (1Re 8:27). Però com va ajudar tot açò al profeta? Recordem que la por l'havia paralytat. Però sabent ara que tenia del seu costat a Jehovà, un Déu amb un poder tan impressionant, Elies ja no tenia raó per a témer ni a Acab ni a Jezabel (**Ilig Salm 118:6**).

(1 Reis 19:15-18) El Senyor li va dir: «Torna a posar-te en camí i vés cap al desert de Damasc. Quan hi arribes, ungeix Hazael com a rei dels arameus.¹⁶ Després ungeix Jehú, fill de Nimxí, per rei d'Israel. Ungeix també Eliseu, fill de Xafat, d'Abel-Meholà, com a profeta successor teu.¹⁷ El qui s'escape de l'espasa d'Hazael, el farà morir Jehú; i el qui s'escape de l'espasa de Jehú, el farà morir Eliseu.¹⁸ Però jo deixaré a Israel una resta de set mil hòmens: tots els genolls que no s'han doblegat davant de Baal i tots els llavis que no l'han besat.»

ia 106 § 22

Déu va ser el seu refugi i consol

²²Després del foc tot queda en silenci. Llavors, Elies sent una veu en forma de «murmuri d'un ventijol» que el convida a expressar de nou les seues preocupacions. El profeta confia les seues inquietuds a Jehovà per segona volta. És possible que el profeta ja se sentira prou reanimat, però el que li diu a continuació aquella veu suau és, sense dubte, més consolador encara. Jehovà li assegura que el valora molt. Com ho fa?

Li revela el que es proposa fer en el futur contra el culte de Baal en Israel. Tot el treball que ha fet Elies no ha sigut en va, ja que res pot impedir que es complisca el propòsit de Déu. A més, Jehovà encara compta amb ell, ja que li encomana una nova missió i li dona instruccions específiques per a que pugua complir-la (1Re 19:12-17).

(1 Corintis 15:58) Per tant, germans meus estimats, manteniu-vos fermes i incommovibles; doneu-vos de ple a l'obra del Senyor, sabent que, gràcies a ell, el vostre treball no serà inútil.

(Colossencs 3:23) Siga quin siga el vostre treball, feu-lo de cor, pel Senyor i no pels hòmens,

Joies espirituals

(1 Reis 19:19-21) Elies se'n va anar a trobar Eliseu, fill de Xafat. Eliseu havia de llaurar dotze joves de terra i ara llaurava la darrera. Elies passà pel seu costat i li va tirar el seu mantell al damunt.²⁰ Eliseu deixà els bous, va córrer darrere d'Elies i li digué: «Deixa'm anar a besar el pare i la mare, i després et seguiré.» Elies li va respondre: «Vés! Torna-te'n! A què t'obligue jo?»²¹ Eliseu se'n tornà de darrere d'Elies, va agafar la parella de bous, els immolà i, amb el jou per llenya, en va bullir la carn. I convidà tot el món a menjar-ne. Després va seguir Elies i es quedà al seu servici.

w97 1/11 31 § 1

Un exemple d'abnegació i lleialtat

En l'actualitat, molts servents de Déu manifesten un esperit d'abnegació. Alguns han deixat els seus «camps», és a dir, la seua manera de guanyar-se la vida, per a predicar les bones notícies en territoris allunyats o per a servir en Betel. Altres s'han traslladat a països estrangers per tal de treballar

en projectes de construcció teocràtics. Molts han acceptat fer el que podria considerar-se com a treballs humils. No obstant això, cap esclau de Jehovà efectua un servici insignificant. Jehovà aprecia tots els qui el servixen de bona gana i beneirà el seu esperit d'abnegació (Mc 10:29, 30).

Lectura de la Bíblia

(1 Reis 19:1-14) Acab va explicar a Jezabel tot el que Elies havia fet i com havia matat tots els profetes. ² Llavors Jezabel va enviar un missatger per dir a Elies: «Que els déus em facen caure damunt tota classe de mals si demà en aquesta mateixa hora no he fet amb la teua vida el que tu has fet amb la d'ells!» ³ Elies tingué por i va fugir per salvar la vida. En arribar a Beerxeba, que és a Judà, va deixar-hi el seu criat ⁴ i ell continuà desert endins tota una jornada. Finalment es va asseure davall d'una ginestera solitària i demanava la mort amb aquestes paraules: «Ja n'hi ha prou, Senyor! Pren-me la vida, que no sóc millor que els meus pares.» ⁵ Es va gitar i s'adormí davall d'aquella ginestera. Però, mentre dormia, un àngel el va tocar i li digué: «Alça't i menja.» ⁶ Va mirar i va veure al seu capçal un pa cuit al caliu i un gerro d'aigua. Va menjar, va beure i es gità novament. ⁷ L'àngel del Senyor va tornar, el va tocar i li digué: «Alça't i menja, que el camí que has de fer és massa llarg per a tu.» ⁸ Elies es va alçar, va menjar i beure, i després, amb la força d'aquell aliment, caminà quaranta dies i quaranta nits fins a la muntanya de Déu, l'Horeb. ⁹ En arribar-hi, va entrar a la cova per passar-hi la nit. El Senyor li va adreçar la paraula i li preguntà: «Què fas, ací, Elies?» ¹⁰ Ell respongué: «Etic encés de zel per tu, Senyor, Déu de l'univers: els d'Israel han abandonat la teua aliança,

han derrocat els teus altars i han mort els teus profetes. Només he quedat jo, i encara em busquen per matar-me.» ¹¹ El Senyor li digué: «Ix i estigues dret davant de mi dalt la muntanya, que hi passaré jo, el Senyor.» Aleshores s'alçà de davant el senyor un vent huracanat i violent que partia les muntanyes i esmicolava les roques, però en aquell vent el Senyor no hi era. Després del vent va venir un terratrèmol, però el Senyor tampoc no era en el terratrèmol. ¹² Després del terratrèmol va arribar foc, però el Senyor tampoc no era en aquell foc. Després del foc es va alçar el murmurí d'un ventijol suau. ¹³ En sentir-lo, Elies es tapà la cara amb el mantell, va eixir de la cova i es quedà dret a l'entrada. Llavors una veu li digué: «Què fas, ací, Elies?» ¹⁴ Ell va respondre: «Etic encés de zel per tu, Senyor, Déu de l'univers: els d'Israel han abandonat la teua aliança, han derrocat els teus altars i han mort els teus profetes. Només he quedat jo, i encara em busquen per matar-me.»

DEL 17 AL 23 D'OCTUBRE

TRESORS DE LA PARAULA DE DÉU | 1 REIS 21, 22

«Imita la manera que té Jehovà d'exercir autoritat»

(1 Reis 22:19) Micàiehu va afegir: «Doncs escolta encara la paraula del Senyor! He vist el Senyor assegut en el seu tron i tots els estols celestials que l'assistien, a dreta i esquerra.

it-2 51

Jehovà dels exèrcits

Quan Josué va vore un visitant angèlic a prop de Jericó i li va preguntar si era amic o enemic, este li va respondre: «Jo sóc el cap de l'exèrcit del Senyor. Ara mateix he

arribat» (Js 5:13-15). El profeta Micàiehu els va dir als reis Acab i Josafat: «He vist el Senyor assegut en el seu tron i tots els estols celestials que l'assistien, a dreta i esquerra», clarament referint-se als fills espirituals de Jehovà (1Re 22:19-21). L'ús del plural en l'expressió «Jehovà dels exèrcits» és apropiat, ja que les forces angèliques estan dividides en querubins, serafins i àngels (Is 6:2, 3 *TNM*; Gn 3:24; Ap 5:11). A més, estan formades per grups organitzats, de manera que Jesucrist va poder dir: «Ara mateix m'enviaria més de dotze legions d'àngels» (Mt 26:53). Quan Ezequies va pregar a Jehovà que l'ajudara, es va referir a ell com «Senyor de l'univers, Déu d'Israel, que tens per tron els querubins», segurament fent al·lusió a l'arca de l'aliança i a les figures dels querubins que hi havia en la coberta, que simbolitzaven el tron celestial de Jehovà (Is 37:16; compara-ho amb 1Sa 4:4; 2Sa 6:2). A més, l'atemorit servent d'Eliseu es va tranquil·litzar amb una visió miraculosa, en la qual va vore les muntanyes que rodejaven la ciutat assetjada plenes «de cavalls i carros de foc», part de l'exèrcit de Jehovà (2Re 6:15-17).

(1 Reis 22:20-22) El Senyor ha preguntat: «Qui seduirà Acab perquè puge a Ramot-Galaad i caiga en la batalla?» L'un proposava una cosa; l'altre, una altra. ²¹ En aquestes, l'esperit de profecia s'ha avançat i, dret davant del Senyor, li ha dit: «Jo el seduiré.» El Senyor li ha preguntat: «De quina manera?» ²² Ell ha respost: «Seré un esperit que faça mentir tots els seus profetes.» El Senyor li ha dit: «El seduiràs. Ho aconseguiràs. Vés i fes-ho així.»

(1 Reis 22:23) Ara, doncs, el Senyor ha posat un esperit de mentida a la boca de tots aquests profetes teus, perquè té decidida la teua perdició.

it-2 368

Mentira

Jehovà permet que una influència enganyosa confonga les persones que preferixen creure la mentira en comptes de creure les bones notícies sobre Jesucrist (2Te 2:9-12). Això és el que va passar fa segles en el cas del rei israelita Acab. Uns profetes mentirosos li asseguraren al rei que guanyaria la batalla contra Ramot-Galaad, encara que Micàiehu, el profeta de Jehovà, va predir que no guanyaria. Tal com se li va revelar en una visió a Micàiehu, Jehovà va permetre que una criatura celestial actuara com «un esperit de mentida a la boca» dels profetes del rei. En altres paraules, esta criatura celestial va influir en ells per a que no parlaren la veritat, sinó el que ells mateixos volien dir i el que Acab desitjava escoltar. Encara que va rebre advertència, Acab va preferir escoltar la mentira, i això li va costar la vida (1Re 22:1-38; 2Cr 18).

(Efesis 6:4) Pares, no irriteu els vostres fills: eduqueu-los i instruïu-los tal com faria el Senyor.

(1 Pere 3:7) També vosaltres, marits, sapieu conuiu amb les vostres mullers tenint en compte que la seua naturalesa és més delicada; tracteu-les amb respecte, perquè són hereves amb vosaltres de la gràcia de la vida. Així res no destorbarà les vostres pregàries.

(1 Pere 5:2, 3) pastureu el ramat de Déu que teniu confiat; vetleu per ell no per obligació, sinó de bona gana, per amor a Déu; no amb afany de lucre, sinó generosament; ³ no com els qui regeixen despòticament la pròpia hisenda, sinó fent-vos models del ramat.

Joies espirituals

(1 Reis 21:27-29) Així, doncs, en sentir aquelles paraules, Acab es va esgarrar els vestits, va vestir-se amb roba de sac, dejunava, dormia amb la roba de sac i caminava d'esme. ²⁸ Llavors el Senyor va comunicar la seua paraula a Elies, el tixbita. Li va dir: ²⁹ «¿Has vist com Acab s'ha humiliat a la meua presència? Ja que s'ha humiliat així, no faré venir aquella desgràcia en vida seua; la faré caure sobre el seu llinatge en temps del seu fill.»

Lectura de la Bíblia

(1 Reis 22:24-38) Llavors Sidquià, fill de Quenaanà, va donar una bufetada a Micàiehu dient-li: «Com és que l'esperit del Senyor ha eixit de mi per parlar-te a tu?» ²⁵ Micàiehu li respongué: «Ja t'ho trobaràs el dia que hauràs d'anar a amagar-te a la cambra més secreta.» ²⁶ El rei d'Israel va ordenar a un dels seus hòmens: «Agafa Micàiehu, porta'l a Amon, el governador de la ciutat, i a Joaix, el fill del rei, ²⁷ i digues-los: "Això ordena el rei: Tanqueu aquest home a la presó i tingueu-l'hi amb el pa i l'aigua racionats fins que jo tornaré victoriós."» ²⁸ Però Micàiehu replicà: «Si tornes victoriós, senyal que el Senyor no parlava per la meua boca.» I afegí encara: «Escolteu-ho, tots el pobles!» ²⁹ El rei d'Israel i Josafat, rei de Judà, van pujar contra Ramot-Galaad. ³⁰ El rei d'Israel va dir a Josafat: «Jo aniré al combat vestit com un soldat qualsevol. Tu posa't els vestits reials.» El rei d'Israel, que anava d'incògnit, va entrar en combat. ³¹ El rei dels arameus havia donat aquesta orde als oficials dels seus trenta-dos carros de guerra: «No ataqueu menut ni gran, sinó tan sols el rei d'Israel.» ³² Quan els oficials dels carros van veure Josafat, es van pen-

sar que era el rei d'Israel i es desviaren cap a ell per atacar-lo. Aleshores Josafat es posà a cridar, ³³ i els oficials dels carros, en adonar-se que no era el rei d'Israel, el van deixar estar. ³⁴ Però algú va disparar l'arc i, per casualitat, va ferir el rei d'Israel entre les juntures de la cuirassa. Acab va dir al qui conduïa el seu carro de guerra: «Gira i trau-me del camp de batalla, que estic ferit.» ³⁵ Però com que aquell dia la batalla va ser molt aferrissada, hagueren de deixar el rei dins del carro enfront dels arameus, i a la vesprada va morir. La sang de la ferida s'havia escampat fins al fons del carro. ³⁶ A la posta de sol va córrer un clam per tot l'exèrcit: «Cada u al seu poble! Cada u al seu territori!» ³⁷ El rei, ja mort, va arribar a Samaria, i allí el van enterrar. ³⁸ Van rentar el carro amb l'aigua de la bassa de Samaria. Els gossos llepaven la sang i les prostitutes es van banyar amb aquella aigua, tal com havia anunciat la paraula del Senyor.

MILLORA EN LA PREDICACIÓ

Discurs

w15 15/3 10, 11 § 10-12

A Jehovà li agrada ensenyar de forma senzilla

¹⁰ Al llarg del temps, Jehovà ha ajudat «el servent fidel i sensat» a ser cada volta més sensat, o prudent. Per este motiu, ara es diu que un relat bíblic és un model profètic només quan la Bíblia ho indica. A més, algunes explicacions que es donaven abans sobre els tipus i antitipus, com per exemple a qui representava cada personatge i per què, eren difícils d'entendre i de recordar. Més preocupant encara era que, al buscar tots els possibles significats profètics dels relats, s'eclipsaren les ensenyances pràctiques. Hui en

dia, les nostres publicacions se centren més en extraure d'estos relats lliçons senzilles sobre qualitats com la fe, l'aguant i el nostre amor i obediència a Jehovà.

¹¹ Com comprenem hui en dia la història de Nabot? D'una manera més clara i senzilla, Nabot no va morir perquè representara a Jesús o als ungits, sinó perquè va mantindre la seua integritat. Ell va defendre la llei de Jehovà davant d'un horrible abús de poder (Nm 36:7; 1Re 21:3). Què aprenem del seu exemple? Que hem de ser obedients quan ens enfrontem a la persecució (**llig 2 Timoteu 3:12**). Esta història enfortix la nostra fe i conté una lliçó que tots podem entendre, recordar i posar en pràctica.

¹² Hauríem de concloure que els relats bíblics només tenen una aplicació pràctica? De cap manera. Hui en dia, les nostres publicacions se centren més en comparar cert aspecte d'un relat amb algú o amb alguna cosa. Ja no li dona tanta importància a establir models profètics ni a parlar de tipus i antitipus. Per exemple, Nabot va ser fidel fins a la mort, i això ens recorda la fidelitat de Crist i dels ungits. A més, ens fa pensar en la lleialtat de tants i tants cristians de les altres ovelles que han sigut fidels fins a la mort. Veritat que esta explicació és molt fàcil d'entendre? Doncs esta és la manera d'ensenyar de Jehovà.

DEL 24 AL 30 D'OCTUBRE

TRESORS DE LA PARAULA DE DÉU | 2 REIS 1, 2

«Un bon exemple de capacitació»

(2 Reis 2:8) Llavors Elies va agafar el seu mantell, va enrotllar-lo i donà un colp a les aigües, que es van separar a banda i banda, i els dos van travessar pel mig, a peu eixut.

w15 15/4 13 § 15

Com capacitar a altres?

¹⁵ El relat d'Eliseu, successor d'Elies, ens ensenya que els germans que estan rebent capacitació han de respectar l'experiència dels ancians. Elies i Eliseu anaren a Jericó a visitar a un grup de profetes i després se n'anaren caminant fins al riu Jordà. Allí, «Elies va agafar el seu mantell, va enrotllar-lo i donà un colp a les aigües, que es van separar a banda i banda». Seguidament, els dos van travessar el riu a peu eixut i continuaren el seu camí mentres parlaven entre ells. Com veiem, Eliseu no pensava que ja ho sabia tot. Fins al moment que Elies va pujar al cel enmig d'una tempesta, el seu servent Eliseu va escoltar atentament cada paraula que li deia el seu mestre. Després Eliseu va tornar al Jordà i va colpejar les aigües amb el mantell d'Elies i digué: «On és el Senyor, el Déu d'Elies?». Com a resultat, les aigües tornaren a separar-se (2Re 2:8-14).

(2 Reis 2:13, 14) Després va recollir el mantell que havia caigut a Elies, va tornar al Jordà i es va aturar a la riba. ¹⁴ Amb el mantell que havia caigut a Elies va donar un colp a les aigües, dient: «On és el Senyor, el Déu d'Elies?» Així que va donar el colp a les aigües, aquestes van separar-se a banda i banda i ell pogué travessar pel mig.

w15 15/4 13 § 16

Com capacitar a altres?

¹⁶ T'has fixat que el primer milacre que va fer Eliseu era una còpia exacta de l'últim milacre que va fer Elies? Per què és interessant este detall? Pareix que Eliseu no va pensar que, com ara ocupava el lloc del seu amo, havia de començar a canviar les coses. Més bé, al continuar servint a la manera d'Elies, Eliseu va mostrar respecte pel seu mestre. I aixina es va guanyar la confiança

dels seus companys profetes (2Re 2:15). Finalment, durant els 60 anys que Eliseu va ser profeta, va realitzar molts més milacres que Elies.

(2 Timoteu 2:2) Allò que has escoltat dels meus llavis en presència de molts testimonis, confia-ho a hòmens fidels que siguen capaços d'ensenyar-ho també a altres.

Joies espirituals

(2 Reis 2:11) Mentre caminaven tot parlant, un carro de foc tirat per cavalls de foc els va separar l'un de l'altre, i Elies va pujar al cel enmig de la tempesta.

w05 1/8 9 § 1

Punts destacats del llibre de Segon de Reis

2:11: A quin cel va pujar Elies enmig de la tempesta? No es tracta de ninguna part llunyana de l'univers físic ni del lloc espiritual on viuen Déu i els seus àngels (Dt 4:19; Sl 11:4; Mt 6:9; 18:10). En realitat, Elies va pujar al cel atmosfèric (Sl 78:26; Mt 6:26). Sembla que el carro de foc el va transportar a través de l'atmosfera a una altra part de la terra, on va viure algun temps. De fet, anys després, Elies va escriure una carta a Jehoram, el rei de Judà (2Cr 21:1, 12-15).

Lectura de la Bíblia

(2 Reis 2:1-10) Quan el Senyor volgué fer pujar Elies al cel enmig de la tempesta, Elies i Eliseu van eixir de Guilgal. ² Elies va dir a Eliseu: «Queda't ací, que el Senyor m'envia a Betel.» Eliseu va respondre: «Per la vida del Senyor i per la teua pròpia vida, et jure que no et deixaré.» Van baixar, doncs, els dos a Betel. ³ Els del grup de profetes que vivien a Betel anaren a trobar Eliseu i li digueren: «¿Saps que hui el Senyor s'endurà el teu senyor pel damunt del

teu cap?» Ell va respondre: «Ja ho sé. Cal·leu.» ⁴ Elies li va dir: «Eliseu, queda't ací, que el Senyor m'envia a Jericó.» Ell va respondre: «Per la vida del Senyor i per la teua pròpia vida, et jure que no et deixaré.» I van arribar a Jericó. ⁵ Els del grup de profetes que vivien a Jericó anaren a trobar Eliseu i li digueren: «¿Saps que hui el Senyor s'endurà el teu senyor pel damunt del teu cap?» Ell va respondre: «Ja ho sé. Cal·leu.» ⁶ Elies li va dir: «Queda't ací, que el Senyor m'envia al Jordà.» Ell va respondre: «Per la vida del Senyor i per la teua pròpia vida, et jure que no et deixaré.» I van continuar caminant els dos. ⁷ Els seguien cinquanta hòmens, membres del grup de profetes, però es van aturar a una certa distància d'ells dos. Elies i Eliseu van parar-se davant del Jordà. ⁸ Llavors Elies va agafar el seu mantell, va enrotllar-lo i donà un colp a les aigües, que es van separar a banda i banda, i els dos van travessar pel mig, a peu eixut. ⁹ Després de travessar, Elies digué a Eliseu: «Demana què vols que faça per tu abans no siga endut del teu costat.» Eliseu respongué: «Que jo reba del teu esperit profètic una doble part, la part de l'hereu.» ¹⁰ Ell replicà: «Demanes una cosa difícil. Si em veus mentre sóc endut del teu costat, voldrà dir que ho has obtingut; si no em veus, voldrà dir que no ha estat així.»

VISQUEM COM A CRISTIANS

«Disfruta de la vida: Aspectes pràctics»

(Mateu 28:19, 20) Aneu a tots els pobles i feu-los deixebles meus, batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant ²⁰ i ensenyant-los a guardar tot allò que vos he manat. Jo sóc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món.

DEL 31 D'OCTUBRE AL 6 DE NOVEMBRE

TRESORS DE LA PARAULA DE DÉU | 2 REIS 3, 4

«Emporta't el teu fill»

(2 Reis 4:8-10) Un dia que Eliseu passava per Xunem, una dona benestant el va convidar amb insistència a menjar. Des d'aquell dia, cada vegada que passava per allí s'hi quedava a menjar. ⁹ Ella va dir al seu marit: «Jo sé ben cert que aquest home que sempre ve a casa és un sant home de Déu. ¹⁰ Construïm-li al terrat una cambreta i posem-hi un llit, una taula, una cadira i un llum, perquè s'hi pugui retirar sempre que vingui.»

(2 Reis 4:16, 17) Eliseu li digué: «L'any que ve, per aquest temps, tindràs un fill als braços.» Ella va respondre: «Oh, senyor meu, home de Déu, no enganyes aquesta teua serventa!» ¹⁷ Ella, però, va quedar embassada i l'any següent, en aquell mateix temps, tenia un fill, tal com Eliseu li havia anunciat.

w17.12 4 § 7

«Sé que ressuscitarà»

⁷ Eliseu, successor del profeta Elies, va fer la segona resurrecció que es menciona en les Escriptures. En Xunem vivia una israelita prominent que va ser molt hospitalària amb Eliseu. Ella vivia amb el seu home, que era molt major, i no podien tindre fills. A través del profeta, Déu la va recompensar amb un xiquet. Però alguns anys després, el xiquet va morir. Que afligida devia estar ella! Amb el permís del seu home, va anar a la muntanya del Carmel, que estava a uns 30 km, per a trobar-se amb Eliseu. El profeta li va dir al seu servent Guehazí que s'avançara per a ressuscitar el xiquet, però no va ser capaç

de fer-ho. Llavors, arribaren la mare amb Eliseu (2Re 4:8-31).

(2 Reis 4:32-37) Eliseu va arribar a la casa i trobà el xiquet mort gitat en el seu propi llit. ³³ Va entrar, va tancar la porta, i es quedaren els dos sols. Llavors va pregar al Senyor. ³⁴ Després s'estirà al llit damunt de l'infant i posà la seua boca sobre la d'ell, els seus ulls sobre els d'ell, les seues mans sobre les d'ell, i es quedà estirat al seu damunt, fins que el cos de l'infant s'anà escalfant. ³⁵ Després va caminar d'ací d'allà per la casa, tornà a pujar i va estirar-se una altra vegada damunt de l'infant. Llavors l'infant va esternudar set vegades i va obrir els ulls. ³⁶ Eliseu va cridar Guehazí i li digué: «Fes venir la xunemita.» La va cridar, ella va venir, i Eliseu li digué: «Emporta't el teu fill.» ³⁷ Ella va entrar i es va llançar als seus peus, prosternant-se fins a tocar a terra. Després va prendre el seu fill i se'n va anar.

w17.12 5 § 8

«Sé que ressuscitarà»

⁸ El profeta va entrar en la casa i va orar al costat del cos mort del xiquet. En eixe moment, Jehovà li va tornar la vida, i la mare el va rebre amb una immensa alegria (l'lig 2 Reis 4:32-37). Segurament va recordar l'oració que va fer Anna, qui era estèril, quan va portar el seu fill Samuel a servir al tabernacle. Ella va dir: Jehovà «fa baixar al país dels morts o en traure fora» (1Sa 2:6). Sense dubte, al traure fora, o alçar, el xiquet de Xunem, Déu va demostrar que pot ressuscitar els morts.

(Job 14:14, 15) Però, ¿pot un mort tornar a la vida? Jo suportaria un temps d'aflicció fins que m'arribara el relleu! ¹⁵ Em cridaries, i jo et respondria, miraries amb afecte l'obra de les teues mans.

Joies espirituals

(2 Reis 4:38) Eliseu se'n va tornar a Guilgal. Al país hi regnava la fam. Els del grup de profetes estaven allà asseguts davant d'ell. Eliseu va dir al seu servent: «Prepara l'olla més grossa i cou una menestra per a tot el grup.»

it-2 728 § 3

Profeta

L'expressió «els del grup de profetes» potser designa una escola d'instrucció per als qui tenien esta vocació, o simplement un grup de profetes que s'ajudaven entre ells. Es menciona que estos grups profètics estaven en Betel, Jericó i Guilgal (2Re 2: 3, 5; 4:38; compara-ho amb 1Sa 10:5, 10). Samuel presidia un grup en Ramà (1Sa 19: 19, 20), i pareix que Eliseu ocupava una posició similar en el seu temps (2Re 4:38; 6:1-3 compara-ho amb 1Re 18:13). El registre indica que ells mateixos es construïen un lloc on viure i que gastaven ferramentes prestades, cosa que pareix indicar que vivien modestament. Encara que a sovint compartien l'allotjament i el menjar, és possible que també reberen assignacions individuals per a eixir en missions profètiques (1Re 20:35-42; 2Re 4:1, 2, 39; 6:1-7; 9:1, 2).

Lectura de la Bíblia

(2 Reis 3:1-12) Jehoram, fill d'Acab, començà a ser rei d'Israel a Samaria l'any divuité del regnat de Josafat, rei de Judà. Va regnar dotze anys. ² Jehoram ofenia el Senyor amb el seu mal comportament, per bé que no tant com son pare ni com sa mare, ja que va fer retirar el pilar sagrat de Baal que el seu pare havia erigit. ³ Però va continuar aferrat als pecats que Jeroboam, fill de Nebat, havia fet cometre a Israel; no se'n va apartar. ⁴ Meixà, rei de Moab,

criava ramats i pagava al rei d'Israel un tribut de cent mil anyells i la llana de cent mil moltons. ⁵ A la mort d'Acab, el rei de Moab es va revoltar contra el rei d'Israel. ⁶ El rei Jehoram va eixir en campanya des de Samaria i passà revista a tot l'exèrcit d'Israel. ⁷ Jehoram envià a dir a Josafat, rei de Judà: «El rei de Moab s'ha revoltat contra mi. Vols venir amb mi a fer la guerra contra els moabites?» Li va respondre: «Sí que hi vindré. Jo faré com tu, el meu poble farà com el teu poble, i els meus cavalls, com els teus.» ⁸ Jehoram preguntà: «Per quin camí hi pujarem?» Josafat li respongué: «Pel camí del desert d'Edom.» ⁹ El rei d'Israel, el rei de Judà i el rei d'Edom es van posar en marxa. Feren una gran volta, que durà set dies, i finalment se'ls acabà l'aigua, tant per a la tropa com per a les bèsties que transportaven els bagatges. ¹⁰ El rei d'Israel va exclamar: «Segur que el Senyor ha posat en peu de guerra aquests tres reis per deixar-los en mans dels moabites!» ¹¹ Josafat va demanar: «No hi ha ací cap profeta del Senyor per a poder consultar el Senyor per mitjà d'ell?» Un dels oficials del rei d'Israel va respondre: «Ací hi ha Eliseu, fill de Xafat, el qui tirava l'aigua a les mans d'Elies.» ¹² Josafat va afegir: «La paraula del Senyor és amb ell.» Llavors el rei d'Israel, amb Josafat i el rei d'Edom, van baixar a trobar-lo.

MILLORA EN LA PREDICACIÓ

Discurs

w13 15/8 28, 29

Eliseu va vore carros de foc, els veus tu?

Un dia, mentres Eliseu estava llaurant el camp, va vindre el profeta Elies i li va tirar el seu mantell al damunt. Eliseu sabia molt bé què significava este gest, i per tant va fer

una festa, es va despedir dels seus pares i se'n va anar per a servir a Elies (1Re 19: 16, 19-21). Eliseu va estar disposat a servir a Déu sense condicions, i per això es va convertir en una ferramenta en mans de Jehovà. Amb el temps, va succeir a Elies com a profeta.

És possible que Eliseu servira a Elies per uns sis anys. Durant tot eixe temps, era «el qui tirava l'aigua a les mans d'Elies» (2Re 3:11). En aquell temps, la gent solia menjar amb les mans, sense cap tipus de coberts. Aixina que, després de menjar, el servent derramava aigua en les mans del seu amo per a llavar-li-les. Com veiem, algunes de les faenes d'Eliseu eren prou simples i de poca importància. Aixina i tot, per a ell era un honor servir a Elies.

En l'actualitat, molts cristians participen en diferents facetes del servici a temps complet motivats per la seua fe i el seu desig de donar el màxim a Jehovà. Alguns s'han mudat lluny de la seua família i dels seus amics per a fer en Betel o en projectes de construcció treballs que molts considerarien de poca importància. Els cristians no hauriem de vore estos treballs com de poca categoria, perquè per a Jehovà són molt valuosos (He 6:10).

VISQUEM COM A CRISTIANS

«Fins que la resurrecció siga una realitat»

(Isaïes 25:7, 8) Farà desaparèixer en aquesta muntanya el vel de dol que cobreix tots els pobles, el sudari que amortalla les nacions; ⁸ engolirà per sempre la mort. El Senyor, Déu sobirà, eixugarà totes les llàgrimes i esborrarà per tota la terra la humiliació del seu poble. El Senyor mateix ho afirma.

(**Romans 8:22**) Sabem prou bé que fins ara tot l'univers creat gemega i sofreix dolors de part.

(**2 Corintis 1:3, 4**) Beneït siga el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, Pare entranyable i Déu de tot consol. ⁴ Ell ens conforta en totes les nostres adversitats, perquè nosaltres mateixos, gràcies al consol que rebem de Déu, sapiem confortar els qui passen alguna pena.

EXEMPLES DE CONVERSACIONS

(**Salm 37:29**) però els justos posseiran la terra, hi habitaran per sempre més.

(**2 Timoteu 3:16, 17**) Tota l'Escriptura és inspirada per Déu i útil per a ensenyar, refutar, corregir i educar en el bé, ¹⁷ perquè el qui és home de Déu arribe a la maduresa i estiga sempre a punt per a tota obra bona.

(**Job 26:7**) Déu estén el nord del cel damunt del buit, penja la terra sobre el no-res.